

ה"ת 12668/01/18 - מדינת ישראל נגד ריאד סעידה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 12668-01-18 מדינת ישראל נ' סעידה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ריאד סעידה

החלטה

בפני בקשה להארכת תוקף החזקת סך 19,000 דולר במזומן שנתפס מידי המשיב (להלן גם: "המזומן").

אקדים ואעיר כי מטעמים שאפרט להלן חל בלבול-מה, אשר לו היה נמנע, היה בו, ככל הנראה, כדי ליתר את עצם הגשת הבקשה.

להלן עיקר הנתונים הצריכים לענייננו. מלכתחילה הוגשה בקשה "להארכת תוקף החזקת מוצג", בה עתרה המבקשת להמשיך ולהחזיק "בתפוסים" השייכים למשיב (ההדגשות אינן במקור). בסיפא הבקשה הפניה המבקשת ל"מכתב פרקליטות", שאמור היה להיות מצורף לבקשה, אך בפועל לא צורף. המבקשת ציינה בבקשה ובתיעוד שהוגש לאחריה, כי המשיב נחשד בביצוע עבירות שעניינן סחר בחלקי רכב גנובים, זיוף סימני זיהוי של רכב ועוד.

ב"כ המשיב, עו"ד כרמל, התנגד לבקשה. הוריתי על קיום דיון, כמו גם על הגשת דו"ח סודי, עד לדיון. בהתאם הוגש, בין היתר, מזכר מיום 17.1.18 בו ציינה המבקשת כי הגישה באוגוסט 2017 בקשה להארכת תוקף תפיסת מוצגים בפרשה, אשר התקבלה. עם זאת, בשל תקלת מחשב ("בעיית הזנה") - כך נטען - נשמטו מאותה בקשה מוצגים אלה: המזומן-בסך 19,000 דולר; פלאפון של המשיב וכרטיס "טכנוגרף" (ככל הנראה הכוונה היא ל"טכוגרף") שנתפסו במשאית המשיב. בנספח מיום 31.1.18 ציינה המבקשת, בין היתר, כי נתפסו משאית וגרר מידי המשיב, אך הוחזרו אליו בכפוף להסכמה בדבר איסור דיספוזיציה.

ביום 4.2.18 התקיים דיון, במהלכו הוגשו סיכום תיק חקירה ומכתב הפרקליטות מדצמבר 2017 (במ/1 ו- במ/2, בהתאמה, מיום 4.2.18). בין היתר, הבהירה המבקשת כי עותרת היא להאריך את תפיסת סך המזומן, הטכוגרף והפלאפון. עוד הבהירה כי תפיסת המוצגים הייתה "פסד"פית" וכי ייצוג המבקש עבר לידי עו"ד כרמל בראשית ינואר 2018, באשר קודם לכן יוצג המשיב ע"י עו"ד מתיא (ראו במ/3 מיום 4.2.18). התבקשה הארכת תוקף בת 90 יום.

במהלך הדיון ציין הסניגור כי אין הוא חולק על קיומו של חשד סביר; כי התקבל עוד בעבר מכתב שימוע אך הפרקליטות טרם סיימה את טיפולה בתיק (מש/1) וכי מן הראוי להשיב את סך המזומן לידי המשיב, בשל קשייו הכלכליים. לאור האמור נדחה התיק לעיון ולמתן החלטה.

לאחר עיוני בתיק החקירה, מצאתי כי קיים צורך לקבל הבהרות נוספות באשר אליו. בהתאם להחלטתי, התייצבו בפניי ביום 18.2.18, במעמד צד אחד, נציגי המבקשת, ולאחר קבלת הבהרותיהם הוריתי על המשך דיון בפניי. אציין כי באותו מעמד ביקשתי לברר עם המבקשת הכיצד מוחזק סך המזומן בתפיסה "פסד"פית", לאחר שעיוני בחומר החקירה העלה כי לא קיימת זיקה בראיות בין המזומנים שנתפסו לבין ביצוע עבירה כלשהי, כמו גם לא קיימת ראיה כי הושגו בעבירה. נציגי המבקשת השיבו את שהשיבו גם לאחר מכן, כמבואר להלן.

בדיון מיום 22.2.18, הגישה המבקשת "בקשה להחזרת תפוסים" ומזכר (מסומנים בהתאמה במ/1 ו- במ/2, מיום 22.2.18). בשני אלה, כמו גם בטיעון שנשמע, ציינה המבקשת, בין היתר, כי לאחר תפיסת משאיתו של המשיב, הסכימה תחילה לשחררה לידי, כנגד איסור דיספוזיציה והפקדת סך 30% מערך המשאית. עם זאת, ניאותה להקל עם המשיב בשל קשייו הכלכליים ומשכך סיכמה בעל פה עם בא כוחו הקודם, עו"ד מתיא, כי סך המזומן אשר נתפס בבית המשיב ביום מעצרו יוותר בידיה, חלף הפקדת סך 30% מערך המשאית. נטען כי ערך המשאית נכון ליום תפיסתה הוא כ- 300,000 ₪ ומשכך סך המזומן - 19,000 דולר - נופל מן האמור. משכך, סך המזומן אינו תפוס מכוח פסד"פ, אלא מצוי הוא בידי המבקשת כערובה שניתנה בעקבות הסכמת הצדדים, בעל פה, כחלק מן התנאים להשבת המשאית לחזקת המשיב.

במענה מפורש לשאלתי ולאחר שערך בירור טלפוני בדבר עם בא כוחו הקודם של המשיב, ציין הסניגור כי אין הוא חולק על טענתה זו של המבקשת (הדבר לא מצא את ביטויו בפרוטוקול ועם זאת ממילא לא נשמעה כל הכחשה מפי הסניגור למול טענת המבקשת). עם זאת ציין הסניגור כי מצבו הכלכלי של המשיב, כמו גם מצבם הרפואי שלו ושל רעייתו- בכי רע וכי באה העת להשיב לידי את סך המזומן.

לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים ועיינתי בכל הנדרש, אני מוצא לקבוע כדלקמן.

ראשית אציין כי הואיל וסך המזומן לא נתפס "פסד"פית", אלא מוחזק הוא בידי המבקשת כערובה מכוח הסכם, הרי ממילא לא היה כל צורך בהגשת בקשה להאריך המועד לשם החזקתו. הלכה ולמעשה, בקשת המשיב לקבל את סך המזומן בחזרה לחזקתו לא נבעה מבקשה שהגיש לשם כך, אלא אך באה בתגובה לבקשת המבקשת, שלא הייתה כלל אמורה להיות מוגשת.

עם זאת, ולאחר ששמעתי מפי ב"כ המשיב על אודות מצוקותיו, לא אדקדק עימו ואמנע מהפיכת הפרוצדורה ל"מיטת סדום". יש לאזן בין התקופה הארוכה למדי בה מצוי התיק בעיון הפרקליטות ובשים לב להיקפו, שאינו רב, למול צרכי המשיב ומשפחתו. משכך מצאתי כי בעוד מחד גיסא אין כל הצדקה עניינית להשיב את הסך לידי המשיב בעת הזו, מאידך גיסא, על הפרקליטות לקבל החלטה סופית בדבר גורל התיק עד לא יאוחר מיום 27.3.18. עד לא יאוחר ממועד זה,

הסמוך לפגרת הפסח, ייגזז התיק ולחילופין יוגש כתב אישום, עם או בלי בקשה לחילוט המשאית, הכל לפי שיקול דעת הפרקליטות, וכחוכמתה.

ככל שמטעם כלשהו ייבצר מן הפרקליטות לפעול כאמור, בשל נסיבות שאינן בשליטתה, תפנה בבקשה מתאימה לבית המשפט, עד לא יאוחר מיום 15.3.8.

בנוסף, אצפה מן היחידה החוקרת כי יופקו לקחים להבא בכל הנוגע לעריכת הסכמים עם חשודים או באי כוחם. פשיטא כי אלה אמורים להיות בכתב, ברורים וחתומים, למען כל הנוגעים בדבר. אין להסתפק, מטעמים מובנים, באמירות בעל פה, שכן עסקינן בזכויות חשודים בקניינם.

באשר לטכוגרף והפלאפון- לא נשמעה מפי הצדדים כל טענה באשר להם ומשכך חזקה היא כי המשיב מסכים להארכת תוקף החזקתם עד ליום 27.3.18, הוא המועד שציינתי לעיל. עם זאת, למען הסר ספק, יבאר בא כוח המשיב עד לא יאוחר מיום 7.3.18 האם מסכים הוא להמשך החזקתם של אלה, כאמור, או שמא מתנגד הוא. באשר לפלאפון, טוב יעשו הצדדים אם יבחנו הגעה לידי הבנות לפיהן המכשיר יושב לידי החשוד בכפוף להוצאת מידע ממנו, ככל שהדבר נדרש, ובכפוף לאי העלאת טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר, ע"י המשיב.

תשומת לב הצדדים באשר למועדים שנקבעו לצורך יישום החלטתי זו.

חומר החקירה ודו"חות סודיים יושבו לידי המבקשת בתיאום עם המזכירות או צוות לשכתי.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ח, 02 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.